

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cuzmenco Irina în numele inculpatului Gavriiliuc Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iunie 2022, în cauza penală în privința lui

Gavriliuc Constantin xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.03.2021 – 20.04.2022;

Instanța de apel: 18.05.2022 – 29.06.2022;

Instanța de recurs: 05.10.2022 – 15.03.2023.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20 aprilie 2022, Gavriiliuc Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 850 unități convenționale, echivalentul a 42 500 lei.

În baza art.389 alin.(4) pct. 2) Cod de procedură penală și art.107 alin.(1) Cod penal, Gavriiliuc Constantin a fost liberat de executarea pedepsei, în baza art.2 al Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

A fost dispusă încasarea de la Gavriiliuc Constantin în beneficiul statului suma de 448 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că, la 27.01.2021, aproximativ la ora 21.40, necunoscut de către cet. Slobodcicova Ana și Guriev Tamara, aflându-se în piața Vasile Alecsandri din mun. Bălți, din intenții huliganice, Gavriiliuc Constantin a încălcat grosolan ordinea publică, care s-a manifestat prin încălcarea normelor de drept și morale de comportare în societate, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestând prin conținutul acțiunilor sale o obrăznicie deosebită, în prezența mai multor persoane, fără careva motive, sa exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa cet. Slobodcicova Ana și Gurieva Tamara, după ce a apucat-o și împins-o cu mâna în ceafă, la fel, i-a aplicat ultimei o lovitură cu mâna în urechea

dreaptă. Totodată, observând că cet. Gurieva Tamara efectuează apel telefonic pentru a solicita ajutor, ultimul a fugit și s-a ascuns în regiunea Liceului Teoretic N. Gogol, amplasat pe str. N. Filipp din mun. Bălți. În rezultat, cet. Gavriiliuc Constantin i-a cauzat cet. Slobodcicova Ana dureri fizice acute.

Acțiunile inculpatului Gavriiliuc Constantin au fost încadrate în baza art.287 alin.(1) Cod penal - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, avocatul Guțu Liubovi în numele inculpatului, a declarat apel prin care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Gavriiliuc Constantin să fie achitat, deoarece nu a fost dovedita vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că, instanța de fond nu a apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și greșit a ajuns la concluzia că Gavriiliuc Constantin a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal.

De asemenea, prima instanță s-a limitat doar să descrie în sentință declarațiile inculpatului, pretinșelor părți vătămate și ale martorilor, fără să fie efectuată o analiză a acestora și fără să se ia în considerație contradicțiile dintre declarațiile celor audiați, astfel, ignorând prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Prin urmare, susține că, acțiunile inculpatului Gavriiliuc Constantin nu întrunesc elementele componente de infracțiune prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, din care motiv acesta urmează să fie achitat de învinuirea înaintată.

Consideră că, instanța de judecată nu a supus aprecierii circumstanțele relatate de către inculpat și anume că - în timpul acestui incident, Gavriiliuc Constantin a fost bătut de către fratele părții vătămate Slobodcicova Ana - Guriev Serghei, fapt pentru ce, ultimul a fost atras la răspundere contravențională.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iunie 2022, a fost respins ca nefondat, apelul declarat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță just a ajuns la concluzia că inculpatul Gavriiliuc Constantin a săvârșit infracțiunea incriminată în baza art.287 alin.(1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a menționat că deși inculpatul Gavriiliuc Constantin, nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, totuși vinovăția acestuia a fost dovedită prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, și anume: declarațiile părții vătămate Slobodcicova Ana; declarațiile martorului Gurieva Tamara; declarațiile martorului Guriev Serghei; declarațiile martorului Culicov Nicolai.

Instanța de apel a considerat că, probele administrate în cauză, cercetate în ședința primei instanțe, verificate suplimentar în ședința instanței de apel și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului Gavriiliuc Constantin de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a respins argumentele apărării precum că, în acțiunile inculpatului nu s-a constatat latura obiectivă a infracțiunii imputate, or, acesta intenționat, dându-și seama și conștientizând faptul că se află în loc public-centrul mun. Bălți, piața Vasile Alecsandri, în confirmarea comportamentului său agresiv a aplicat

violență asupra părții vătămate Slobodcicova Ana, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate și a martorilor. Astfel, constatându-se prezența laturii subiective, acțiunile inculpatului fiind intenționate îndreptate spre realizarea huliganismului. Totodată, în combaterea versiunii apărării vine și faptul că, însuși inculpatul în declarațiile depuse în instanța de judecată, a concretizat faptul că a încercat să facă cunoștință cu fetele, la ce a fost jignit, refuzat în formă brutală, folosind reciproc cuvine necenzurate.

De asemenea, instanța de apel a respins ca fiind declarative argumentele apărării cu privire la faptul că urmărirea penală a avut o tentă de învinuire, la baza probatorie fiind puse declarațiile persoanelor cointeresate, partea vătămată fiind în relații de rudenie cu martorii, iar alți doi martori au conflictului nefiind interogați. Or, martorii au depus declarații sub jurământ fiind avertizați de răspunderea penală pentru falsul în declarații sau refuzul de a depune declarații, totodată, potrivit materialelor cauzei și proceselor-verbale ale ședințelor de judecată nu se atestă faptul, că de către apărare sau inculpat ar fi fost înaintat un careva demers de audiere a martorilor invocați, dreptul respectiv ne fiindu-le îngrădit.

Cu referire la argumentele apărării, precum că inculpatul este parte vătămată în cazul dat, el fiind bătut de fratele părții vătămate, instanța de apel a apreciat ca fiind irelevantă, or, aceasta este combătută prin declarațiile analizate supra, iar pentru fapta dată Guriev Serghei a fost atras la răspundere contravențională.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată poziția apărării cu privire la achitarea inculpatului, deoarece probele cercetate în ședința de judecată dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Cu referire la pedeapsa stabilită, instanța de apel a constatat, că prima instanță acordând eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, i-a stabilit inculpatului pedeapsă în limitele sancțiunii art.287 alin.(1) Cod penal, care este corespunzătoare celor săvârșite, racordată la toate circumstanțele stabilite, la personalitatea inculpatului, care a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, nu a recunoscut vinovăția, anterior a fost condamnat, se caracterizează pozitiv la locul de muncă, astfel, reeducarea inculpatului este posibilă cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă, pentru a fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei.

5. Avocatul Cuzmenco Irina în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Gavriiliuc Constantin să fie achitat.

În argumentarea recursului menționează, că instanțele de fond s-au limitat numai la enumerare probelor fără a intra în esența lor, iar simpla repetare de către instanță a augmentelor formulate în rechizitoriu nu poate fi recunoscută drept o motivare suficientă a sentinței.

Consideră apărarea că, instanțele de fond nu au dat o apreciere juridică corectă probelor, calificând incorect acțiunile lui Gavriiliuc Constantin, deoarece, în speța dată, nu sunt întrunite elementele laturii subiective nici obiective, a componenței de infracțiune prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal. Orice probă acumulată în cadrul urmăririi penale, urma să fie cercetată în fața instanței de judecată, în virtutea principiului unui proces echitabil și respectării principiului contradictorialității procesului. În cazul de față mărturiile lui Gavriiliuc Constantin, sunt importante pentru cercetarea tuturor aspectelor cauzei, întrucât, o hotărâre de condamnare nu se poate

întemeia doar pe presupuneri.

Astfel, consideră apărarea că, instanțele de fond nu au dat o apreciere juridică corectă probelor, calificând incorect acțiunile lui Gavriiliuc Constantin, deoarece, în speță reieșind din declarațiile depuse de Gavriiliuc Constantin cât și din declarațiile părții vătămate și a martorului Guriev Tamara, reiese că s-a iscat un conflict, folosind reciproc cuvine necenzurate, astfel, instanța de apel urma să reîncadreze acțiunile lui Gavriiliuc Constantin în contravenție prevăzută de art.354 Cod contravențional.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia procurorului, motivele invocate în recurs au constituit obiect de examinare în instanța de apel, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Susține că, hotărârea contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, iar în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând conținutul recursului, Colegiul penal reține că, în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel, de către recurent au fost invocate prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, care stabilesc că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii și 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de către partea apărării, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar careva erori grave de fapt care ar fi afectat soluția instanței, nu s-au stabilit.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia

instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile recurentului prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele expuse în cererea de apel, deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele expuse în apel, instanța de recurs ajunge la concluzia că partea apărării a primit răspunsuri complete la toate argumentele esențiale ce se referă la erorile și argumentele avansate în cererea de apel, iar manifestarea dezacordului recurentului cu soluția pronunțată în speță de instanța de apel, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat, întrucât acest dezacord este declarativ și lipsit de temeinicie în fapt și în drept.

De asemenea, Colegiul penal atestă că, respectând prevederile art.101 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate unora în defavoarea altora - așa cum a declarat recurentul, însă, coroborându-le, le-a analizat în ansamblul lor, apreciind corect că ele sunt suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatului Gavriliuc Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal.

Cu referire la argumentele recurentului prin care se invocă faptul că, în speță, instanțele nu au oferit o apreciere obiectivă probelor administrate, Colegiul penal menționează că acestea nu pot fi reținute, or, la etapa judecării recursului ordinar, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina și competența primordială a acestor instanțe.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens, Colegiul penal atestă că, la soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe.

Contrar argumentelor apărării prin care se invocă faptul că, la adoptarea soluției, instanțele de fond ar fi ignorat declarațiile inculpatului, dându-le prioritate probelor prezentate de partea acuzării, Colegiul penal conchide că, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului Gavriliuc Constantin, așa cum susține apărarea, însă le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința acestuia.

Totodată, deși recurentul consideră că, instanța de apel a adoptat o soluție insuficient motivată, Colegiul penal a ajuns la concluzia că nu s-a stabilit existența erori

de drept invocate de către recurent, deoarece, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel, prin care a fost menținută sentința primei instanțe de condamnare a inculpatului Gavriiuc Constantin în baza art.287 alin.(1) Cod penal.

Subsidiar, Colegiul penal atestă că argumentele recurentului privind nevinovăția inculpatului Gavriiuc Constantin în comiterea faptei penale incriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședințele instanțelor de fond, expuse în pct. 4, 4.1. al prezentei decizii. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului Gavriiuc Constantin în comiterea infracțiunii incriminate.

Întru elucidarea șirului logic al celor expuse supra, Colegiul penal relatează că, nerecunoașterea vinei de către inculpat, este apreciată ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina, garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO. Persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificat ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

La fel, Colegiul penal stabilește că, în speță, nu a fost comisă nici o eroare gravă de fapt, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Cu referire la alegațiile recurentului privind prezența în speță a temeiului de casare prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal notează că, potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Poziția expusă de către recurent, precum că, în speță nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, Colegiul penal o apreciază ca fiind declarativă și neîntemeiată, care reiese din poziția de apărare a inculpatului, aceasta fiind susținută doar prin formulări de ordin general, partea apărării omițând cu desăvârșire specificarea - care anume element sau elemente constitutive lipsesc în componența de infracțiune incriminată inculpatului Gavriiuc Constantin.

La caz, potrivit materialelor cauzei, inculpatul Gavriiuc Constantin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatului Gavriiuc Constantin în baza art.287 alin.(1) Cod penal, a dat o apreciere corectă probatoriului

administrat în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității.

Analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, Colegiul penal conchide că, la judecarea apelului, menținând soluția primei instanțe, instanța de apel a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Gavriliuc Constantin, astfel, corect concluzionând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct.4., 4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997).

Totodată, în concepția Curții Europene, art.6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza Van de Hurk v. Olanda, nr.16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr.38748/97 din 9 martie 1999).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, în speță, nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare nu a fost comisă.

Nu pot constitui temei de admitere a recursului nici alegațiile invocate de recurent referitor la prezența în speță a temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Sub acest aspect instanța de recurs constată că apărarea este de opinia că acțiunile inculpatului Gavriliuc Constantin urmau a fi încadrate în componența contravenției prevăzute de art.354 Cod contravențional, însă argumentele respective au fost combătute pe deplin de către instanțele de fond.

În acest sens, Colegiul penal reține că, instanțele de fond corect au evidențiat că inculpatul Gavriliuc Constantin fără careva motive, din intenții huliganice s-a exprimat cu cuvinte necenzurate și a inițiat un conflict cu partea vătămată, or, prin fapta infracțională comisă a fost adusă atingere atât relațiilor sociale cu privire la ordinea publică apărute împotriva infracțiunii de huliganism, cât și relațiile sociale cu privire la apărarea proprietății cetățenilor.

La caz, instanțele de fond au evidențiat că, în speță, acțiunile inculpatului fiind intenționat îndreptate spre realizarea huliganismului, totodată în combaterea versiunii apărării vine și faptul, că prin însuși declarațiile inculpatului depuse în instanța de judecată acesta a concretizat faptul că a încercat să facă cunoștință cu fetele, la ce a fost jignit, refuzat în formă brutală, folosind reciproc cuvinte necenzurate.

În concluzie, Colegiul penal conchide că acțiunile inculpatului Gavriliuc Constantin corect au fost încadrate în baza art.287 alin.(1) Cod penal, nefiind în speță incident temeiul de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cuzmenco Irina în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cuzmenco Irina în numele inculpatului Gavriliuc Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iunie 2022, în cauza penală în privința lui *Gavriliuc Constantin xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 martie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie